

Vädret utmanade fö

Första svenska mästerskapet över en riktig pond arrangerades i slutet av juli av Stockholms fallskärmsklubb. Efter en sommar med överraskande bra väder hade regnmolnen lyckats placera sig över Gryttjom lagom till tävlingarna. Men med en del trixande och fixande lyckades arrangörsklubben kora svenska mästare i alla grenar inom utsatt tid.

Peter Törnrestam

Text Maria Johansson och Anna Oscarson
Foto Tomas Almbo, Narit Pidokrajt, Peter Törnrestam

Minns du förra sommaren? Kall och regnig. Termometern gick inte över 15 plusgrader många dagar. Men så kom SM i Vårgårda och plötsligt sken solen från en molnfri himmel. Tävlingarna kunde genomföras i rekordfart. I år var situationen den omvända. Toppenväder vecka ut och vecka in. Fram till SM...

Under onsdagen den 31 juli kom fri-fallsgrenarna trots allt igång men vindarna tillät inte att kalottgrenarna hoppade. Det var 92 anmälda sammanlagt, men två av swooparna hade skadat sig i pon-

den och därför fått lämna återbud. (Jerry Lindahl och Tommy Rydberg.)

Rutin i FS-startfältet

Det låg en spänd förväntan i luften. I den öppna klassen av FS4 var sex lag anmälda. Två av dem, Gryttjom Volo och Stockholm RW5, båda tävlande för arrangörsklubben, består av väldigt rutinerade FS-hoppare som alla har tränat och tävlat seriöst i olika lagkonstellationer. I Gryttjom Volo kommer Micke Kaulanen direkt från landslaget Bardagi som tävla-

de i VM i Dubai så sent som i vintras. Mattias Nord hoppade 2008-2009 med det norska hårdtsatsande laget Arcteryx som placerade sig femma på VM med 22,5 i snitt. Kenneth Eriksson och Mattias Nord hoppade tillsammans i laget Phoenix som var med på VM 2003 och snittade 17,8 som bäst. Emil Einarsson hoppade med Micke i laget Evolution 2008-2009.

”När jag och Emil drog igång det här laget var tanken att vi skulle hoppa för att det är kul med fyrmanna, inte låta den seriösa delen av träningen ta över för mycket. Utan att den sociala biten och att grilla en god köttbit på kvällen är minst lika viktig. Och vi lyckades verkligen med det”, säger Micke.

De var medvetna om att potentialen fanns i laget men hade inför SM bara gjort 58 laghopp och varit en sväng till tunneln.

”Nu blev vi inte slagna i någon runda men bland andra RW5 hade samma poäng som oss i flera hopp. Det hade räckt att vi hade gjort några dåliga hopp så hade laget kunnat se annorlunda ut.”

Gryttjom Volo blev svenska mästare med 17,1 i snitt och Stockholm RW5 silvermedaljörer med snittet 15,6. Bronset gick till Team Fire (se separat artikel).

SM-guld ett år efter hoppstart

I FS intermediateklass ställde tre lag upp. Vinnarlaget C-4 från FK Aros, bestående av Johannes Andersson, Fredrik Johansson, Lasse Bengtsson och Jacob Engberg

Team Entangled segrade i kalottformationens gren CF2 sekvens.

Tomas Almbo

Börsta SM med pond

SM 2013
alla grenar

började alla hoppa i juli 2012, precis hemkomna från Afghanistan.

”Vi hade egentligen inga planer på att delta under SM i år på grund av att alla hade B-cert och att vi inte kände oss förberedda rent tekniskt”, säger Johannes.

Men under en hoppvecka i Gryttjom blev de övertalade av Robbin Havasi (en av medlemmarna i Aros-laget eXact) vilket drog igång allt. Nu har killarna i C-4 gjort 200-240 hopp var, och av dem cirka 100 laghopp tillsammans.

”Efter vinsten fick vi ett väldigt fint firande på hemmaklubben och stora gratulationer. Vi är väldigt tacksamma för allt Robbin gjort för oss.”

Nästa år kommer laget att ställa upp i open-klassen och delta i svenska cupen. Planen är ett tunnelläger och kanske en träningsvecka i något varmt land under våren. Och så kommer de att hoppa på för fullt i Västerås.

Klarade internationella gränsen

I friflygningens öppna klass fanns bara två anmälda lag i år. Och i intermediate likaså. Altair, Stockholms fallskärmsklubb, med Karl Jensen, Petter Jönsson och Peter Nilsson vann som väntat men kom inte upp på samma nivå som under VM i Dubai. Då slog laget svenskt rekord med 8,6 på en fri runda och 8,8 på en obligatorisk. Nu slutade de på snittet 6,6.

”Vi har lagt ner laget och hade inte hoppat ihop alls sedan VM i december. Bara två träningshopp hann vi med da-

gen före SM, så vi är ganska nöjda att vi lyckades leverera någon form av program. Vi gjorde ett mycket bra hopp två, men hade inte läst in oss på de uppdaterade reglerna, så därav fick vi de låga poäng vi förtjänade”, säger Peter.

Laget Orion från FKCG med Marie Sjödin, Jens Lindblad och Isac Östman som vann intermediateklassen förra året har tränat disciplinerat och gjorde mycket bra ifrån sig för att vara första året i den öppna klassen. I en runda hade de till och med bättre poäng än betydligt mer rutinerade Altair.

”Vårt mål var att komma över 6,0 i snittpoäng för att få åka och tävla internationellt”, säger Marie.

Det lyckades, laget slutade på 6,1 i snitt.

Coaching uteblev

Förra året kom flera lag igång efter Börja tävla-helgerna som Svenska fallskärmsförbundet anordnade. I år fanns planer från förbundshåll att SM skulle vara lite av ett träningsläger där coacher skulle finnas på plats och hjälpa till. Men så blev det inte riktigt.

Några av lagen hade dock sin coach på plats – eller som laget Istar där coachen ingick i laget. Johanna Jaakola och Hella Stening har hållit i Börja tävla-helgerna i år. De beslutade sig för att lagsatsa tillsammans och frågade Boel Stier om hon kunde tänka sig kamerasloten.

”Vi har bara provat tävla i år för att komma igång. Nästa år blir det mer på all-

var. Det är kul och lärorikt”, säger Hella.

Laget FAX bestående av Anna Eriksson, Fanny Våge och Tommy Gustavsson på kamera från FKCG vann friflygningens intermediateklass. Laget har tunnlat mycket vilket har gett resultat.

Ponden publikfriade

På torsdag förmiddag var vädret ostadigt. Väderbrejk. Så bröt solen fram. Ena hal-

Alla resultat på sidan 12

Team C-4 från fallskärmsklubben Aros vann intermediate-klassen i FS4.

Tommas Almbo

Cirrus Göteborg kom med en stor trupp till SM, som även tog chansen att vara entusiastisk hejarklack vid swoopingponden. Övre raden: Per Nissborg, Johan "Smögen" Edvall, Henrik Runbjörk, Fredrik Johansson och Martin Olsson. Mellanraden: Fanny Våge, Isac Östman, Marie Sjödén och Sofie Larsson. Främre raden: Tommy Gustavsson, Anna Ericsson, Nico Emanuelsson, Jens Lindblad, Johnnie Tibom, Johan Levin och Martin Eliasson.

van av himlen var mörk och den andra var blå. I högtalarna: "Hallå Gryttjom, då kör vi ett 15-minuterscall". Det var dags för swooping. Triggern för ny rörelse på fältet, energinivån i luften ökade genast. På med utrustningen, sista checken. Erik-Erik bullrade, lukten av flygplansbränsle skapade förväntan. Åskådarna begav sig ut till ponden. Tävlingen var igång igen.

Snart var luften full av kalotter, de skar genom luften och dök ner mot ponden. Inget hopp lämnade publiken oberörd. Uppskattningen visades genom applåder, imponerade visslingar och ett och annat förtjust skratt.

Det blev bara några få hopp genomförda under torsdagen men på fredagen begärde tävlingsledningen att få använda möjligheten till förlängd hoppdag.

Skyforce - fyrmanslaget där alla är från samma familj. Eira, Ylva, Jan och Ragna Forsberg.

Tomás Almbro

"Det var nervöst när jag tio i sex på morgonen vek undan rullgardinen för att kolla vädret", säger tävlingschef Carolina Mallwitz. Solen sken och vindarna var inte för starka vilket betydde att swooping och precision kunde inleda dagen som planerat klockan sju.

Men något de inte hade räknat med var att solen, när den så tidigt står lågt på himlen, skulle reflektera sig i ponden och ställa till det för mätutrustningen. Därför blev de tvungna att göra ett omhopp.

Carolina konstaterade att ponden gjorde mycket för stämningen på fältet under tävlingen: "Det är en riktig publikfriargren. FKCG hade en stor hejarklack på plats."

Kanske hjälpte den publika stöttningen för Nico Emanuelsson, FKCG, vann swooptävlingen totalt. Han vann också delgrenen hastighet och kom tvåa i distans.

Stefan Burström som till stor del ligger bakom att det byggts en pond i Gryttjom kom tvåa totalt, vann zonprecisionen och kom tvåa i hastighet.

Liam Davies kommer från Nya Zeeland men tävlar för FK Aros och tycker om tävlingskänslan.

"Att sitta i planet på vägen upp är värst, allting släpper när jag kommer ut i luften. Jag njuter av de där första sekunderna jag har helt för mig själv då jag kan bygga upp koncentrationen. Jag älskar swooping, och känslan efter att ha genomfört ett hopp är fantastisk."

Inget lag avgjorde grenvalet

Även Daniel Hagström, SF, som tävlade i speedhoppning berättar att det handlar om att hitta rätt känsla. Han har tävlat

några år i grenen nu men var från början friflygare. När han ville tävla men inte hade något lag föll valet på grenen där det gäller att uppnå så snabb hastighet nedåt som möjligt.

"Det är en speciell gren. Inga coacher kan hjälpa, det handlar så mycket om att hitta rätt känsla. Ibland har jag ingen aning om hur det gått innan jag kollat hastigheten på marken."

Daniel behöll titeln som svensk mästare. Snittresultatet blev 392,987 kilometer i timmen.

A-certare nytillskott i precgänget

Precisionshoppningen hade i år tio anmälda deltagare. Grenen har under många år haft bekymmer med att förnyringen uteblivit. I år var det en hoppare som bröt mönstret, Narit Pidokrajt från Fallskärmen Gefle Crew Club. Han har A-cert men fick dispens att delta. Narit började träna den 22 juni, ungefär fem veckor före SM. Veckorna har bestått av rejäl hårdträning med guidning av Magnus Falk och Jocke Melin.

"Jag har tidigare tävlat i tennis och känner igen tävlingskänslan därifrån. Jag har ingenting att förlora. Tävlingen är en bra erfarenhet och ett första steg för mig."

"Det finns många förebilder, jag är bland annat imponerad av Linköpings lag. De kör hårt och jag försöker hänga med i deras tempo."

Magnus Falk, FGCC, är den precisionshoppare som är mest aktiv i Sverige. Han lägger ner otroligt mycket tid på träning och åker på så många internationella tävlingar som han kan. På VM i Dubai gjorde han riktigt bra ifrån sig och slog på nytt svenskt rekord med diskträffarna 0, 0, 0 och 4 centimeter. Men i år har det inte velat sig riktigt för honom. Han har varit och tävlat i Kroatien, Slovenien och Italien men är inte nöjd med resultatet. På SM gjorde han sammanlagt 37 centimeter och placerade sig trea. Vann gjorde Michael Alpfors, Skånes fallskärmsklubb, med 17 centimeter och tvåa blev Linköpingshopparen Anders Carlsson med 29.

I lagprecision vann FGCC med sammanlagt 134 centimeter.

Två rekord i kalottformation

I grenen tvåmanna kalottformation deltog två lag, Team Entangled, FGCC, och 3G från FK Dala.

Team Entangled började tävla 2008 och består av Jonas Nilsson, Lars Eriksson och Henrik Norin på kamera. De är ambitiösa och jobbar hårt.

"Grenen har tidigare haft dåligt rykte på grund av incidenter så det är inte många som vill prova. Vi är bara två tävlande lag nu", säger Jonas.

Tävlingens första två hopp hade de båda CF-lagen exakt samma poäng men i tredje rundan började Team Entangled dra ifrån.

”Varje hopp är nervöst, det är ju tävling. Inför ett hopp arbetar vi mycket på att behålla lugn och fokus. Den mentala biten är det svåraste.”

Fokuseringen lyckades och Team Entangled slog i tredje hoppet till med en 18-poängare vilket var nytt svenskt rekord. Det rekordet slog de sedan i runda fem när de kom upp i 20 poäng.

Efter avrundad tävling och prisutdelning kommer festen igång och många samlas runt elden. Carolina är nöjd över genomförandet.

”Det är enkelt att göra SM när man har en bra domarkår”, säger hon.

Ponden är invigd på riktigt och Carolina tror att det finns förutsättningar för större swooptävlingar med fler deltagare i framtiden.

SM-resultaten
på nästa uppslag

Micke Alpfors, gjorde ingen dead-center på SM i år, men hans jämna hoppling räckte ändå till totalsegern.

Tomas Almbo

Team Fire hetare än någonsin

Svenska damlandslaget i FS4 Team Fire tävlade i SM för tredje gången. Laget lyckades inte bara kamma hem bronset utan slog också det tolv år gamla snittrekordet på 14,3 poäng.

Text Anna Oscarson
Foto Jeroen Nollet

Annica Carlsson, Helena Hanses, Åsah Helenius och Elisabeth ”Bettan” Wetterlund utgör grunduppställningen av Team Fire. De har hoppat ihop i några år nu, gjort hundratals laghopp coachade av Joey Jones, rulltränat, tunnlat och tävlat. På förra årets SM lyckades laget inte riktigt nå upp till det poängsnitt som tävlingskommittén beslutat var gränsen för att få åka på VM i Dubai. Då åkte tjejerna till England och var med på brittiska mästerskapen varpå snittgränsen uppnåddes och de fick åka till Dubai.

Lagets center inne Annica Carlsson hade under Dubai-tävlingen stora problem med sin högra armbåge. Den var inte återställd till årets säsongstart och laget tog in Carolina Nilsson som reserv. Hon har fått en snabbkurs och klarat uppgiften med bravur.

”Jag var lite orolig att vi skulle ligga kvar på samma nivå som i Dubai förra året. Före SM hade vi bara gjort femtio hopp med grunduppställningen och tunnlat 4,5 timmar”, säger Åsah Helenius.

Men det skulle visa sig att oron var obefogad. Alla bitar föll på plats samtidigt. Laget har aldrig hoppat så stabilt och jämnt.

Team Fire var i juli och tränade och tävlade i Prostějov i Tjeckien, där VM går 2014. Tävlningen var en deltävling i European Skydiving League. Tjejerna gjorde även där nytt lagbästa (13,9 i snitt) och kunde åka hem med en guldmedalj!

”Vi har kommit upp en nivå och vi är otroligt glada för att ha med Carolina i laget. Utan henne hade det inte gått så bra som det gjorde.”

VM-medaljörer gratulerade

Snittresultatet 14,4 är det bästa ett svenskt damlag någonsin har gjort. Hårdsatsande och framgångsrika 4Pleasure gjorde som bäst 14,3 på VM 2001 i Grenada vilket räckte till en bronsmedalj.

Tre tidigare 4Pleasure-medlemmar, Pernilla Brouzell, Gunlög Edgren och Lena Jones var på plats i Gryttjöm under mästerskapet.

”De kom fram och gratulerade oss efteråt och sa att det var på tiden att 4Pleasures gamla rekord slogs”, säger Bettan.

Satsningen fortsätter. Nästa år går VM i Tjeckien och laget åkte därför dit och tränade redan i år. Något poängmål inför den tävlingen har de dock inte satt upp.

”Det beror på hur mycket pengar vi kan lägga”, konstaterar Åsah.

När den här intervjun görs är det bara dagar kvar till världscupen i Banja Luka, Bosnien. Mer om den får ni läsa i nästa nummer.